

Sygn. akt VIII.U. 5753/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu – VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Julia Przyłębska**

Protokolant st.sekr. sąd. Monika Sawka

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014r. w Poznaniu

odwołania **M. D.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 30 lipca 2012r. nr (...)

znak (...)

w sprawie M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o zwrot nienależnego świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia rentowego, określonego decyzją z dnia 12 lutego 2008r., a także całości odsetek i kosztów upomnienia

Sygn. akt VIII U 5753/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.07.2012r., nr (...) znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., działając na podstawie przepisów art. 138 ust. 6 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 23.11.2011r., odmówił **M. D.** odstąpienia od żądania zwrotu kwoty zadłużenia z tytułu nienależnie pobranych świadczeń rentowych wraz z należnymi odsetkami, określonego decyzją z dnia 12.02.2008r., znak (...). w kwocie:

- należność główna - 34.452,04 zł,

- odsetki - 22.754,50 zł,

- koszty upomnienia - 8,80 zł.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 138 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, organ rentowy może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranego świadczenia w całości lub w części zmniejszyć wysokość potrąceń, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy jeśli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności. Organ rentowy podał, że w przedmiotowej

sprawie nie dopatrył się szczególnie uzasadnionych okoliczności. M. D. jest wprawdzie obecnie osobą bezrobotną, o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, ale w wieku aktywności zawodowej. Sam zaś status osoby bezrobotnej, trudna sytuacja finansowa i umiarkowany stopień niepełnosprawności nie pozbawia możliwości podjęcia przez M. D. wszelkich starań w celu znalezienia pracy i osiągnięcia dochodów. Organ rentowy zaznaczył nadto, że na utrzymaniu M. D. pozostaje jej małoletnie dziecko, na które otrzymuje ona świadczenie alimentacyjne w kwocie 400 zł miesięcznie.

Od powyższej decyzji, w przepisany prawem terminie i trybie odwołała się M. D..

W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że jest osobą bezrobotną i schorowaną. Utrzymuje się z zasiłku z opieki społecznej i nie ma innych źródeł utrzymania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i powołując argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wniósł o oddalenie odwołania.

Nadto organ rentowy wskazał, że w przypadku odwołującej nie zachodzi całkowita nieściągalność nienależnie pobranego świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12.02.2008r., znak: (...) została zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od dnia 01.02.2005r. do 31.12.2007r. w kwocie 34.452,04 zł i odsetek za okres od dnia 02.02.2005r. do 12.02.2008r., tj. do dnia wydania decyzji, w kwocie 6.266,60 zł.

Na dzień 08.01.2013r. łączna kwota zaległości odwołującej wynosi 62.283,09 zł.

Wobec odwołującej toczy się postępowanie egzekucyjne dotyczące zadłużenia wynikającego z w/w decyzji. Dotychczas nie zostały wyegzekwowane żadne kwoty.

W dniu 23.11.2011r. odwołująca złożyła w organie rentowym wniosek o odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30.07.2012r., organ rentowy odmówił odwołującej odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń z funduszu rentowego.

Od powyższej decyzji odwołała się M. D..

Wyrokiem z dnia 22.01.2013r., sygn. akt VIII U 3680/12, Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie M. D..

Powyższy wyrok w całości apelacją z dnia 27.02.2013r. zaskarżyła M. D.. Apelująca zarzuciła Sądowi I instancji:

1) naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233 k.p.c., poprzez błędną ocenę dowodów z pominięciem załączonych do odwołania dokumentów, potwierdzających bardzo ciężką sytuację finansową powódki, w tym dotyczących wyjawienia majątku oraz postępowania egzekucyjnego, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że powódka jest w spłacić zadłużenie wobec pozwanego,

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 316 k.p.c. w zw. z art. 477 (14) 1 k.p.c., poprzez wydanie wyroku w treści nieodpowiadającej materiałowi dowodowemu zgromadzonemu w toku postępowania i tym samym błędne uznanie, że powódka znajduje się w sytuacji finansowej pozwalającej jej na spłatę zadłużenia wobec pozwanego i istnieją podstawy do oddalenia jej odwołania.

3) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art.138 ust.6 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń, poprzez wydanie wyroku w treści nieodpowiadającej materiałowi dowodowemu zgromadzonemu w toku postępowania i tym samym błędne uznanie, iż powódka znajduje się w sytuacji finansowej pozwalającej jej na spłatę zadłużenia wobec pozwanego w małych kwotach.

Wskazując na powyższe apelująca wniosła o zmianę wyroku, tj. uwzględnienie odwołania, a tym samym zmianę decyzji ZUS w całości i orzeczenie przez Sąd II instancji umorzenia zadłużenia powódki wobec odwołującej stosownie do art. 477 (14) 2 k.p.c.

Wyrokiem z dnia 20.11.2013r., sygn. akt III AUa 577/13, Sąd Apelacyjny w Poznaniu uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w Poznaniu ustalił, że odwołująca M. D. urodziła się w dniu (...), z zawodu jest fotografem, próbowała szukać pracy w zawodzie fotografa, ale jej się nie udało, pracowała ostatnio 12 lat temu jako rejestratorka medyczna. Obecnie odwołująca nie pracuje na stałe, jedynie dorywczo pracuje jako sprzątaczką i z tego się utrzymuje. Odwołująca po urodzeniu dziecka nie wróciła do pracy, zakład został rozwiązany. Odwołująca jest po rozwodzie z mężem. Rozwód orzeczono z winy jej męża.

Na utrzymaniu odwołującej pozostaje małoletni, niepełnosprawny syn M. D. (1). Syn odwołującej ma 12 lat, wymaga on opieki. Syn odwołującej do 4 roku życia nic nie mówił. Miał kłopoty z poruszaniem i nie przyjmował pokarmów. Syn odwołującej ma oficjalnie stwierdzoną nerwicę. Przechodzi z klasy do klasy. Syn odwołującej mimo problemów psychicznych chodzi do normalnej szkoły.

Odwołująca otrzymuje zasiłek z Ośrodka Pomocy Społecznej w O. w wysokości 30 zł miesięcznie oraz 126 zł miesięcznie z opieki społecznej. Nadto otrzymuje świadczenie alimentacyjne w wysokości 400 zł na syna.

Odwołująca ma jeszcze dwójkę dorosłych dzieci syna i córkę z pierwszego małżeństwa. Nie otrzymuje od nich wsparcia finansowego. Odwołująca nie ma żadnego rodzeństwa.

Odwołująca nie ma samochodu, ani żadnych wartościowych przedmiotów. Obecnie odwołująca choruje na kręgosłup i osteoporozę.

M. D. od sierpnia 2011r. jest uprawniona do zasiłku pielęgnacyjnego. Zasiłek pielęgnacyjny przyznano na podstawie wniosku złożonego w dniu 25.10.2011r. oraz dołączonego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w O. z dnia 12.10.2011r. zalicza M. D. do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym na stałe.

Matka odwołującej - P. R. jest osobą samotną, legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, co potwierdza orzeczenie wydane przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 01.02.2012r. M. D. mieszka w mieszkaniu swojej matki. W podwórku są dwa domki (ich właścicielką jest matka odwołującej), w jednym mieszka matka odwołującej, a w drugim mieszka odwołująca z synem. Matka odwołującej otrzymuje świadczenie emerytalne po zmarłym mężu w kwocie 1.000 zł.

M. D., jest również uprawniona do zasiłku stałego, przyznanego na podstawie ustawy o pomocy społecznej na stałe.

Odwołująca wniosowała o przyznanie jej uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego w związku z opieką nad matką.

Decyzją z dnia 31.08.2012r., Ośrodek Pomocy Społecznej w O. w O. odmówił M. D. przyznania uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego w związku z opieką nad matką P. R..

M. D. od października 2012r. pobiera z Ośrodka Pomocy Społecznej w O. zasiłek stały z tytułu swojej niepełnosprawności

Odwołująca i jej rodzina korzysta z dodatkowej pieniężnej pomocy przeznaczonej na cele bytowe.

W dniu 14.09.2011r. M. D. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 19.01.2012r., organ rentowy odmówił M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji odwołała się M. D.. Sprawa została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Poznaniu pod sygn. akt VIII U 1030/12.

W toku postępowania w sprawie o sygn. akt VIII U 1030/12 odwołująca została przebadana przez biegłych sądowych neurologa i ortopedę na okoliczność czy jest osobą częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy i czy niezdolność do pracy powstała przed dniem 08.06.2006r.

W wydanej opinii z dnia 23.04.2012r., biegli wprawdzie stwierdzili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy obecnie i przed dniem 08.06.2006r., ale rozpoznali u niej takie schorzenia jak: małe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, skoliozę idiopatyczną piersiowo-lędźwiową w prawo, podejrzenie złamań osteoporotycznych kręgów Th6-Th8 i płaskostopie.

Z uwagi na to, że biegli stwierdzili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy, wyrokiem z dnia 01.10.2012r., sygn. akt VIII U 1030/12, Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie M. D. od decyzji z dnia 19.01.2012r.

Odwołująca w dniu 22.10.2012r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie emerytury i w dniu 28.12.2012r. otrzymała decyzję odmowną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań odwołującej M. D. (k.20-20v, k. 122-122v, k. 131v),
- akt rentowych odwołującej znak: (...)
- akt Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt VIII U 1030/12,
- akt nadesłanych przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O. (k. 98),
- akt organu rentowego nr (...).

Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary.

Także wszelkie dokumenty prywatne Sąd wziął pod uwagę, nie powziąwszy zastrzeżeń co do ich autentyczności i wartości dowodowej, wobec faktu, że żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt VIII U 1030/12, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary.

Oceniając zeznania odwołującej M. D., Sąd uznał, iż należy uznać je za w pełni wiarygodne. Zeznania te były szczerze, logiczne i znajdowały potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Zeznania te przyczyniły się do ustalenia jaka jest sytuacja finansowa i bytowa odwołującej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy istnieją podstawy do odstąpienia przez organ rentowy od żądania od odwołującej M. D. zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a zatem czy zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności do przedmiotowego odstąpienia.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) osoba, która nienależnie pobrała świadczenia jest zobowiązana do ich zwrotu. Ust. 2 powołanej ustawy wskazuje, że za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenia prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty prawa do świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (pkt 1), świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia. Zgodnie z ust. 3 powołanego przepisu za nienależnie pobrane świadczenia uważa się również świadczenie wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego innej osobie niż wskazana w decyzji tego organu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 138 ust. 6 cyt. ustawy organ rentowy może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, zmniejszyć wysokość potrąceń, ustaloną zgodnie z art. 140 ust. 4 pkt 1, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.

Szczególnie uzasadniona okoliczność w rozumieniu powyżej wskazanej ustawy, to taka, w której zobowiązany, ze względów rodzinnych lub zdrowotnych, nie jest w stanie spłacić należności względem funduszu ubezpieczeń społecznych. Zwrot „nie jest w stanie” należy w tym przypadku rozumieć w ujęciu materialnym, a więc braku środków finansowych na pokrycie bieżących potrzeb życia codziennego, a w konsekwencji braku tych środków na spłatę zobowiązań (w tym przypadku względem FUS).

Zgodnie z art. 84 ust. 8 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. Nr z 2009r., Nr 205 poz. 1585 ze zm.) Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli:

1) zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub

2) kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 w/w ustawy osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Wyjątek od tej reguły przewiduje art. 84 ust. 8 ustawy, w myśl którego Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli: 1. zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub 2. kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Mając na względzie, że przepis ten posługuje się pojęciem okoliczności „szczególnie uzasadnionych” należy uznać, że przypadki jego zastosowania winny mieć charakter wyjątkowy, a sam przepis art. 84 ust. 8 nie powinien być interpretowany rozszerzająco. W ramach katalogu przykładowych okoliczności uzasadniających stosowanie ulg wskazuje się brak majątku, z którego możliwe byłoby dochodzenie od osoby zobowiązanej zwrotu świadczeń; ustalenie, że w przypadku zwrotu świadczeń osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania; ciężką chorobę powodującą niezdolność do pracy lub niepełnosprawność osoby zobowiązanej, członka jej rodziny lub innej osoby pozostającej na jej utrzymaniu; wiek osoby zobowiązanej; zdarzenia losowe (kradzież, wypadek, pożar, powódź, inne klęski żywiołowe) powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej (por. red. B. Gudowska, J. Strusińska-Żukowska Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz, Warszawa 2011).

W przedmiotowej sprawie sporną kwestię stanowiło ustalenie, czy ubezpieczona spełnia przesłanki z art. 84 ust. 8 pkt 1 ustawy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołująca nie ma stałego zatrudnienia, jedynie dorywczo pracuje jako sprzątaczką. Na utrzymaniu odwołującej pozostaje małoletni, niepełnosprawny syn M. D. (1). Syn odwołującej ma 12 lat, wymaga on opieki. Syn odwołującej ma oficjalnie stwierdzoną nerwicę. Odwołująca otrzymuje zasiłek z Ośrodka Pomocy Społecznej w O. w wysokości 30 zł miesięcznie oraz 126 zł miesięcznie z opieki społecznej. Nadto otrzymuje świadczenie alimentacyjne w wysokości 400 zł na syna. Odwołująca ma jeszcze dwójkę dorosłych dzieci syna i córkę z pierwszego małżeństwa. Nie otrzymuje od nich wsparcia finansowego. Odwołująca nie ma żadnego rodzeństwa. Odwołująca nie ma samochodu, ani żadnych wartościowych przedmiotów. M. D. od sierpnia 2011r. jest uprawniona do zasiłku pielęgnacyjnego. Zasiłek pielęgnacyjny przyznano na podstawie wniosku złożonego w dniu 25.10.2011r. oraz dołączonego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w O. z dnia 12.10.2011r. zalicza M. D. do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym na stałe. Matka odwołującej - P. R. jest osobą samotną, legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, co potwierdza orzeczenie wydane przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 01.02.2012r. M. D. mieszka w mieszkaniu swojej matki. W podwórku są dwa domki (ich właścicielką jest matka odwołującej), w jednym mieszka matka odwołującej, a w drugim mieszka odwołująca z synem. Decyzją z dnia 31.08.2012r., Ośrodek Pomocy Społecznej w O. w O. odmówił M. D. przyznania uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego w związku z opieką nad matką P. R.. W dniu 14.09.2011r. M. D. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 19.01.2012r., organ rentowy odmówił M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Od powyższej decyzji odwołała się M. D.. W toku postępowania w sprawie o sygn. akt VIII U 1030/12 odwołująca została przebadana przez biegłych sądowych neurologa i ortopedę na okoliczność czy jest osobą częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy i czy niezdolność do pracy powstała przed dniem 08.06.2006r. W wydanej opinii z dnia 23.04.2012r., biegli wprawdzie stwierdzili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy obecnie i przed dniem 08.06.2006r., ale rozpoznali u niej takie schorzenia jak: małe zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa, skoliozę idiopatyczną piersiowo-lędźwiową w prawo, podejrzenie złamań osteoporotycznych kręgów Th6-Th8 i płaskostopie. Z uwagi na to, że biegli stwierdzili, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy, wyrokiem z dnia 01.10.2012r., sygn. akt VIII U 1030/12, Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie M. D. od decyzji z dnia 19.01.2012r. Odwołująca w dniu 22.10.2012r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie emerytury i w dniu 28.12.2012r. otrzymała decyzję odmowną. Obecnie odwołująca choruje na kręgosłup i osteoporozę. W chwili obecnej ubezpieczona potrzebuje środków do niezbędnego utrzymania. Obciążenie jej stale rosnącym długiem byłoby nadmierne.

Należy zatem uznać, że po stronie ubezpieczonej zachodzi szczególna okoliczność uzasadniająca odstąpienie żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, a mianowicie brak jakiegokolwiek majątku, z którego możliwy byłby zwrot nienależnie pobranego świadczenia. Poza tym, biorąc pod uwagę obecną trudną sytuację na rynku pracy, rosnące bezrobocie wśród osób młodych, trudno uznać, ażeby osoba po 55 roku życia mogła z łatwością podjąć stałe zatrudnienie, które pozwoliłoby jej na spłatę zadłużenia w organie rentowym. Należy mieć również na uwadze, że zadłużenie rośnie, co powoduje, że sprzeczne z zasadami współżycia społecznego byłoby obciążanie nim osoby, nieposiadającej jakichkolwiek stałych źródeł utrzymania i niemającej perspektywy szybkiego znalezienia dochodowej pracy. Brak majątku ubezpieczonej, jak również trudna sytuacja osobista jest, w ocenie Sądu wystarczającą okolicznością do uznania za zasadne odstąpienie od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia rentowego, określonego decyzją z dnia 12.02.2008r., a także całości odsetek i kosztów upomnienia. W ocenie Sądu trudna sytuacja finansowa ubezpieczonej, praktycznie pozbawionej środków utrzymania, powoduje, że obecnie nie byłaby w stanie spłacić obciążającego ją zadłużenia, nawet w systemie ratalnym.

Reasumując, ubezpieczona w niniejszej sprawie wykazała zachodzenie po jej stronie określonych w art. 84 ust. 8 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, szczególnie uzasadnionych okoliczności, stanowiących przesłankę do odstąpienia przez organ rentowy od żądania zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, a także całości odsetek i kosztów upomnienia.

Wyniki postępowania dowodowego przed Sądem doprowadziły do odmiennych ustaleń jak te, których dokonał organ rentowy, dlatego też Sąd mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie cytowanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia rentowego, określonego decyzją z dnia 12.02.2008r., a także całości odsetek i kosztów upomnienia.

SSO Julia Przyłębska